

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- Płatność odroczonego momentu powstania przychodu podatkowego.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- Wydatki na zminimalizowanie strat jako koszty podatkowe.
- Podatnik ma możliwość prowadzenia jednej ewidencji podatkowej, nawet jeśli posiada kilka zezwoleń na prowadzenie działalności w SSE.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- Opłata z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy jako element wynagrodzenia za usługę podlegającego opodatkowaniu VAT – wyrok TSUE.
- Dostawa turbin wiatrowych stanowi świadczenie odrębne od usług budowlanych.

PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

- Wartość firmy na gruncie PCC.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- Wyrok Trybunału Konstytucyjnego – zniesienie limitu składek na ZUS niezgodne z Konstytucją.

KONTAKT

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Płatność odroczonej a moment powstania przychodu podatkowego – wyrok NSA z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. II FSK 3281/16.

Wyrok dotyczy stanu prawnego obowiązującego przed 1 stycznia 2015 r.

W analizowanym przez NSA stanie faktycznym podatnik zawarł umowę zbycia udziałów w spółce kapitałowej. Zgodnie z postanowieniami umowy, płatność ceny została odroczonej na kilka miesięcy. W związku z tym po stronie podatnika pojawiła się wątpliwość, czy przychód z tytułu otrzymanej ceny należy rozpoznać już w dniu podpisania umowy, czy też w ustalonym w umowie terminie zapłaty. Wskazana wątpliwość powstała na gruncie art. 17 ust. 1 pkt 6 Ustawy o PIT, który w wersji obowiązującej do 1 stycznia 2015 r. stanowił, iż za przychody osiągnięte z odpłatnego zbycia udziałów uznaje się przychody należne, choćby nie zostały jeszcze otrzymane. W ocenie podatnika niejasne było, czy w świetle analizowanego stanu faktycznego, przychód należny w rozumieniu wskazanego przepisu powstaje w dniu zawarcia umowy, czy też w dacie wymagalności płatności.

W ocenie podatnika przychód należny powinien powstać w dacie wymagalności płatności. Organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. W ocenie organu podatkowego zwrot „przychody należne, choćby nie były otrzymane” należy rozumieć jako kwoty, które wywołują skutki obligacyjne z umowy. W konsekwencji należało uznać, że datą, w której powstaje przychód po stronie podatnika, jest dzień, w którym nastąpiło przeniesienie prawa własności zbywanych udziałów bez względu na to, jaki jest termin wymagalności płatności.

NSA podzielił stanowisko podatnika, uznając, że podatnik uzyska przychód z tytułu zbycia udziałów dopiero w dacie wymagalności ceny za udziały, tzn. z upływem przewidzianego w umowie terminu płatności przysługującej mu ceny. Wtedy też po jego stronie powstanie obowiązek podatkowy na gruncie PIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Wydatki na zminimalizowanie strat jako koszty podatkowe – wyrok NSA z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. II FSK 793/17.

Spółka kupiła nieruchomość z zamiarem wykorzystania jej na cele deweloperskie. Przed zakupem nieruchomości spółka dokonała weryfikacji jej stanu prawnego, w tym identyfikacji potencjalnych roszczeń osób trzecich względem nieruchomości, a dokonana weryfikacja nie wskazywała na istnienie takich roszczeń. Jednakże po nabyciu nieruchomości przez spółkę osoby trzecie wystąpiły z roszczeniami w stosunku do nieruchomości z tytułu przedwstępnej umowy sprzedaży tej nieruchomości zawartej z poprzednim jej właścicielem. W związku ze zgłoszonymi roszczeniami spółka podjęła decyzję o wypłacie na rzecz osób trzecich odszkodowania za zrzeczenie się przez nie roszczeń wynikających z umowy przedwstępnej. Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji podatkowej w zakresie możliwości zaliczenia kwoty wypłaconej tytułem takiego odszkodowania do kosztów uzyskania przychodów.

W ocenie organu podatkowego kwota odszkodowania wypłacona na rzecz osoby trzeciej nie może zostać uznana za koszt uzyskania przychodu, bowiem trudno uznać, że kwota ta została poniesiona w celu uzyskania przychodu. Organ wskazał, że celowość kosztu oznacza jego nakierowanie na osiągnięcie przychodu, zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodu. Przy czym za celowe można uznać jedynie takie wydatki, które oceniane przez pryzmat całokształtu okoliczności faktycznych pozwalają na przyjęcie, iż zamiarem spółki w momencie poniesienia wydatku było właśnie albo osiągnięcie przychodu albo ewentualnie jego zachowanie, czy też zabezpieczenie. Natomiast w niniejszej sprawie zapłata za zrzeczenie się roszczeń była, w ocenie organu, niczym innym, jak chęcią uniknięcia straty środków majątkowych, która to strata w oparciu o wyrok sądowy nie byłaby kosztem uzyskania przychodu.

NSA uznał stanowisko organu podatkowego za nieprawidłowe. Zdaniem NSA, wskazane wydatki spółki spełniają warunki pozwalające na zaliczenie ich do kosztów uzyskania przychodu. Również minimalizacja strat ma wpływ na wysokość przychodu, a zatem należy uznać, że wydatki poniesione w tym celu mają związek z generowanym przychodem.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Podatnik ma możliwość prowadzenia jednej ewidencji podatkowej, nawet jeśli posiada kilka zezwoleń na prowadzenie działalności w SSE – wyrok NSA z dnia 9 listopada 2018 r., sygn. II FSK 3047/16.

Stroną w sprawie była spółka korzystająca ze zwolnienia podatkowego w CIT w związku z działalnością na terenie SSE, prowadzoną na podstawie czterech odrębnych zezwoleń. Spółka prowadziła ewidencję rachunkową umożliwiającą określenie łącznego dochodu zwolnionego z podatku dochodowego osiąganego w związku z zezwoleniami na prowadzenie działalności w SSE oraz dochodu podlegającego opodatkowaniu. Ewidencja umożliwiała przyporządkowanie wydatków inwestycyjnych oraz utworzonych nowych miejsc pracy odrębnie do każdej z działalności prowadzonych na podstawie każdego z zezwoleń na działalność w SSE.

Spółka wystąpiła do organu podatkowego z wnioskiem o potwierdzenie, czy stosowana przez nią metodologia, tzn. prowadzenie jednej ewidencji mającej zastosowanie w odniesieniu do wszystkich posiadanych zezwoleń na działalność w SSE jest prawidłowe. W odpowiedzi organ wskazał, że zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w SSE wydawane jest na wykonywanie ściśle określonej działalności na terenie konkretnej SSE. Zwolnienie ma bowiem charakter przedmiotowy i odnosi się do dochodów uzyskanych z określonego źródła - działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem, że działalność ta jest prowadzona w określonym miejscu i na podstawie zezwolenia, a więc w jego ramach, w granicach zakreślonych przedmiotem działalności gospodarczej ujętym w zezwoleniu. W konsekwencji, jeżeli przedsiębiorca prowadzi działalność na terenie danej SSE, zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji spełniającej wymogi art. 9 ust. 1 Ustawy o CIT w sposób umożliwiający zapewnienie ustalania osiągniętego dochodu lub poniesionej straty odrębnie w odniesieniu do działalności prowadzonej na podstawie każdego z posiadanych zezwoleń na działalność w SSE.

NSA nie zgodził się w powyższym stanowiskiem organu podatkowego, uznając, że analiza przepisów dotyczących zwolnień związanych z prowadzeniem działalności w SSE prowadzi do wniosku, że zwolnieniem może zostać objęty dochód ustalony łącznie z całej działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE. Przepisy podatkowe nie nakładają na podatników obowiązku przyporządkowania wyników podatkowych odrębnie do każdej działalności prowadzonej na podstawie danego zezwolenia na prowadzenie działalności w SSE.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Opłata z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy jako element wynagrodzenia za usługę podlegającego opodatkowaniu VAT – wyrok TSUE z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. C 295/17.

Zgodnie z orzeczeniem TSUE, opłatę wyrównawczą zapłaconą przez klienta tytułem przedterminowego rozwiązania umowy należy uznać za wynagrodzenie za świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu VAT.

Sprawa dotyczyła portugalskiej spółki świadczącej usługi telekomunikacyjne. W umowach zawieranych przez nią z klientami zamieszczone było zastrzeżenie o minimalnym okresie trwania umowy. Wypowiedzenie umowy przed upływem minimalnego okresu skutkowało koniecznością zapłaty przez klienta tzw. opłaty wyrównawczej. Spółka traktowała opłatę wyrównawczą jako niepodlegającą opodatkowaniu VAT. Taką praktykę zakwestionował portugalski urząd skarbowy.

Zastrzeżenia organu podatkowego potwierdził TSUE, wskazując, że wskazana wyżej opłata wyrównawcza powinna być traktowana jako część ceny płaconej za świadczenie usług telekomunikacyjnych. W takiej sytuacji nie ma ona charakteru odszkodowania. Spółka powinna więc rozliczyć VAT od uzyskanej kwoty.

Należy podkreślić, iż TSUE w analogicznych przypadkach wydawał orzeczenia prezentujące odmienne stanowisko (m.in. wyrok z 18 lipca 2007 r., sygn. akt C-277/05 oraz wyrok z 23 grudnia 2015 r., sygn. C-250/14, C-289/14).

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Dostawa turbin wiatrowych stanowi świadczenie odrębne od usług budowlanych – wyrok NSA z dnia 21 listopada 2018 r., sygn. I FSK 144/16.

Wyrok NSA zapadł w związku z kontrolą podatkową przeprowadzoną w celu weryfikacji rozliczeń podatkowych związanych z budową farmy wiatrowej. W ramach badanego przez organ podatkowy stanu faktycznego spółka z siedzibą w Portugalii zawarła z polską spółką umowę o roboty budowlane. W ramach umowy spółka portugalska zrealizowała w Polsce projekt polegający na wybudowaniu trzech elektrowni wiatrowych. Zgodnie z harmonogramem przewidzianym w umowie, spółka portugalska wystawiła na rzecz polskiego kontrahenta fakturę, na której wyszczególnione były następujące pozycje: i) turbiny, ii) prace manewrowe, iii) drogi, iv) budowa sieci SN. Pozycje ii-iv) zostały wykazane jako czynności opodatkowane podatkiem VAT na terytorium kraju, natomiast w odniesieniu do poz. i) wskazano, iż podatnikiem zobowiązanym do rozliczenia podatku jest nabywca, stosownie do art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy o VAT.

Takie podejście zostało zakwestionowane przez organ podatkowy. Zdaniem organu, całe świadczenie spółki portugalskiej wskazane w ww. fakturze posiadało charakter świadczenia kompleksowego w postaci usługi budowlanej dotyczącej budowy farmy wiatrowej, która na podstawie art. 28e Ustawy o VAT powinna podlegać opodatkowaniu w Polsce.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Zdaniem NSA, charakter budowy, analiza specyfikacji technicznej turbiny, a także jej wartość pozwala na przyjęcie, że dostawa turbiny powinna być potraktowana odrębnie od pozostałych świadczeń wykonywanych w ramach zawartej umowy. Zdaniem NSA, nie można w analizowanej sytuacji przyjąć, że mamy do czynienia z kompleksową usługą budowlaną związaną z nieruchomością, która powinna podlegać opodatkowaniu w Polsce na podstawie art. 28e Ustawy o VAT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

Wartość firmy na gruncie PCC – wyrok NSA z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. II FSK 3253/16.

Spółka złożyła wniosek o stwierdzenie nadpłaty w podatku od czynności cywilnoprawnych z tytułu zawartej umowy sprzedaży przedsiębiorstwa. Zdaniem spółki, płatnik pobrał PCC w zawyżonej wysokości z uwagi na błędne przyjęcie, iż wartość firmy stanowiącej element przedsiębiorstwa powstała w momencie nabycia przedsiębiorstwa i stanowi inne prawo majątkowe w rozumieniu Ustawy o PCC. W ocenie spółki wartość firmy nie stanowi ani rzeczy, ani prawa majątkowego, zatem część ceny za przedsiębiorstwo przypadająca na wartość firmy powinna zostać wyłączona z podstawy opodatkowania PCC.

W ocenie organu podatkowego dodatnia wartość firmy (*goodwill*) występuje wówczas, gdy nabywca przedsiębiorstwa jest skłonny zapłacić za nie więcej niż wartość rynkowa składników majątkowych wchodzących w jego skład. Ze specyfiki *goodwill* wynika, że na podstawie umowy sprzedaży staje się on wymierną wartością. W konsekwencji ujawnioną wartość firmy należy traktować jako prawo o charakterze majątkowym, które zostaje przeniesione wraz z przedsiębiorstwem.

W wydanym orzeczeniu NSA podzielił stanowisko organów podatkowych. *Goodwill*, rozumiany jako renoma, dobra pozycja, wizerunek firmy, jest częścią przedsiębiorstwa. Jest to prawo majątkowe na dobrach niematerialnych (obok firmy - nazwy, tajemnic przedsiębiorstwa, tzw. prawa do klientów). Ze specyfiki wartości firmy (*goodwill*) wynika, że na podstawie umowy sprzedaży staje się ona wymierną wartością. Prawo to jest częścią składową sprzedawanego przedsiębiorstwa, a więc stanowi prawo majątkowe wchodzące w skład przedsiębiorstwa. Tym samym stanowi prawo majątkowe w rozumieniu ustawy o PCC i jego sprzedaż wraz z przedsiębiorstwem podlega opodatkowaniu tym podatkiem.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

NOTATKI

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego – zniesienie limitu składek na ZUS niezgodne z Konstytucją

W wyroku z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. Kp 1/18, Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją (art. 7) nowelizacji ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, która znosiła limit podstawy dla obliczania składek na ubezpieczenie społeczne (w 2018 roku limit ten wynosił 11.107,50 zł miesięcznie).

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, niezgodność z Konstytucją wynika z nieprawidłowości proceduralnych, jakie miały miejsce w trakcie prac nad nowelizacją w Senacie.

Autor opracowania: r. pr. Łukasz Koc - Associate. Nadzór merytoryczny: adw. Agnieszka Soja - Partner.

KONTAKT

Agnieszka Soja

adwokat
Partner

E: a.soja@spcg.pl
T: +48 12 427 24 24

Siedziba Kancelarii:
ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcg@spcg.pl

Oddział w Warszawie:
ul. Złota 59
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcg.pl

Oddział w Katowicach:
ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcg.pl

Oddział we Wrocławiu:
ul. Węzienna 21/31
50-118 Wrocław
T: +48 71 722 42 10
E: wroclaw@spcg.pl